

κήσιος ἐνόησαν τὰ πάντα. Διὰ κινήσεως ταχείας ἤθελον ν' ἀπομακρυνθῶσι τοῦ ὁμίλου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου εὕρισκοντο, καὶ νὰ δραπέτεύσων. Ἀλλὰ δὲν ἔσχον καιρόν. Ἀμφοτέροι συνελήφθησαν ὑπὸ στιβαρῶν χειρῶν, ἐνῶ συγχρόνως φωνή τις ἔλεγε :

— Μὴ κινηθῆτε, συνελήφθητε !

Ὁ Νικῆζ ἤθελον ν' ἀγωνισθῇ· ἀλλὰ προσδεθέντων τῶν βραχιόνων του δὲν ἠδύνατο νὰ κινήθῃ.

Ὡς πρὸς τὸν μαρκήσιον, οὗτος, ὡχρός, τρέμων, ἐπτοηκώς, κατήτχυμένος οὐδὲ διενόηθη κἀν ν' ἀντιστῇ.

[Ἐπταὶ συνέχεια].

Π. Σ.

L. DES MALIS

Α Γ Γ Ε Λ Α

Διήγημα.

Τὴν ὀνόμαζον Ἀγγελαν. Καθ' ἐκαστην, ἐκ συνηθείας — ἦν οὔτε ἐμπόδιον οὔτε ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ ἠδύνατο νὰ μεταβάλλῃ — ἤρχετο εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ἐξῆγεν ἕκ τινος χωνοειδοῦς ἐκ χάρτου θήκης κόκκους, καὶ αἱ περισσότεραι πᾶσαι τὴν κατέφθονον μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος, περιβάλλουσιν αὐτὴν μετὰ τὰ περιχαρῇ καὶ εὐθυμα πτερυγίσματά των. Καὶ αἱ περισσότεραι τοῦ Ἀγίου Μάρκου εἶνε πολυάριθμοι.

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα, πρὸ τριῶν περίπου αἰώνων, οἱ πλεῖστοι τῶν φόρων ἀπετίοντο τοῖς ἰδιοκτηταῖς διὰ προϊόντων καὶ ἐκαλοῦντο οὗτοι «Φόροι ἐνιαύσιοι», ἠρίθμουν δὲ τοιοῦτους φόρους ἐπὶ τῶν ὀρνίθων, τῶν ὧν, τοῦ βουτύρου, ἐπὶ τῶν ῥόδων αὐτῶν. Ἡ συνηθεῖα αὕτη εὐρηται ἐν Νορμανδίᾳ, ἀλλὰ ὑπὸ μορφήν μᾶλλον περιωρισμένην, παρὰ τοῖς εὐγενέσιν. Οἱ ἰδιοκτῆται, ἐκμισθοῦντες τὰ κτήματά των, ἐπιβάλλουσι καταναγκαστικῶς εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν των, ὁ μὲν παχεῖαν ὀρνίθια, ὁ δὲ μηλίτην οἶνον κατὰ τὸν τρυγητόν. Ἐν δὲ τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπομακρυσμένη ἐποχῇ, ὁ Δόγης τῆς Βενετίας ἐδέχετο — κατὰ τινὰς τοῦ ἔτους ἑορτάς — καρπούς, πλακοῦντας καὶ ἄνθη. Σωματεῖον δὲ τι τῷ προσέφερε καὶ ζεύγος ἀγρίων περιστερῶν. Ὁ Δόγης τὰς ἐθώπευε, τὰς ἡσπάζετο καὶ τὰς ἀπέστελλεν, ἄνευ βραδύτητος, ἐν τοῖς μαγειρείοις του.

Ἡμέραν τινά, ζεύγος περιστερῶν, προαισθανθὲν ἀναμφιβόλως τὴν ὁδὸν ἣν ὁ Δόγης μετὰ τὰς θωπείας του τῷ παρεσκεύαζε, κατάρθρωσεν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεσμῶν του, νὰ καταφύγῃ ὑπὸ τοὺς χρυσοτεύκτους θόλους τῆς Μητροπόλεως τοῦ Ἀγίου Μάρκου.

Μεγάλῃ φωνῇ ἀντήχησεν ἐκ τῆς πλατείας, ἔνθα πολὺ συνωστίζετο πλῆθος. Πᾶσαι αἱ Μητροπόλεις τότε ἀπελάμβανον τοῦ δικαίωματος τοῦ ἀσύλου, τὸ δὲ πλῆθος ἐπεκαλεῖτο τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ διὰ τὰς δύο δραπέτιδας περιστεράς. Ὁ Δόγης — παρὰ τὸ σύνηθες — ἐπευφημίας

τὸ γενναῖον τοῦτο αἶσθημα, κατένευσεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ του. Ἐξέδωκε ψήφισμα χειραφετοῦν τὸ ζεύγος τοῦτο καὶ τοὺς ἀπογόνους του, χορηγοῦν σύμμακα αὐτοῖς τὴν καθημερινὴν των τροφήν, ἀναλώμασι τοῦ δημοσίου. Ἡ Γερουσία ἐπεκύρωσε τὸ ψήφισμα. Τὸ εὐτυχὲς καὶ ἐλευθέρων ζεύγος ἠτύχησεν. Ἡ οἰκογένεια ἐπολλαπλασιάσθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον, μετ' οὐ πολὺ δὲ κατέστη πολυάριθμος.

Ἀλλ' ὁ τροχὸς τῆς Πολιτικῆς εἶνε ἐπίσης μεταβλητός, ὡς καὶ ὁ τῆς Τύχης. Ὅθεν πρῶτον τινὰ τὸν ὀρίζοντα τῆς Βενετικῆς Δημοκρατίας ἐπεσκότισε πυκνὸν νέφος ἐπαναστατικῆς θυέλλης, διασεισάσης σύμπασαν τὴν Ἰταλικὴν Χερσόνησον. Τὰ ψήφισματα τοῦ Δόγῃ καὶ τῆς Γερουσίας κατέπεσον. Ἡ δὲ χορηγία τῆς ἀρχῆς ἐνὸς σάκκου κόκκων, ὡς καθημερινὴ τῶν περιστερῶν τροφή, κατηργήθη. Εἰς ποίαν ἀμνηχανίαν ἤθελον περιστῇ τὰ χαυδιμεμένα ταῦτα πτηνά, βέβαια πάντοτε διὰ τὴν ἀφρόντιδα τροφῆν των ;

Ὑπάρχουσι παντοῦ ψυχαὶ συμπαθεῖς. Τοιαύτη εὐρέθη καὶ ἐν Λομβαρδίᾳ. Κυρίως εὐγενὲς καὶ πλουσία, ὅλως συγκεκινημένη ἐκ τοῦ οἴκτου πρὸς τὰ ἀθῶα θύματα τῆς φοβερᾶς πολιτικῆς — τῆς τοσαῦτα πάθη τῇ ἀνθρωπότητι προξενούσης — ἀνεδέχθη τὴν ἐκ τοῦ βαλκαντίου τῆς πληρωμῆς τῆς καθημερινῆς των πτηνῶν τροφῆς.

Μετὰ τινὰ καιρὸν ἡ εὐεργετὶς ἀπέθανε καὶ ἄλλη τὴν διεδέχθη. Ἡ διατήρησις τῶν γενναίων πράξεων εἶνε τόσον σεβαστή, ὅσον καὶ ἡ τῶν ἐθνικῶν σημαίων· συναντᾷ δὲ τις πάντοτε καρδίαν ἀφοσιωμένην, ἵνα ὑποστηρίξῃ ταύτας, ἀνεξαρτήτως τῆς σπουδαιότητος τῶν κινδύνων, οὓς διατρέχει. Οἱ Βενετοὶ ὑπερεχάρσαν βλέποντες τοὺς ξένους των ἐξακολουθοῦντας νὰ εὐρίσκωσιν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ἀγίου Μάρκου καλὴν τροφήν καὶ κατοικίαν, καὶ ἡγάπων αὐτοὺς, ἀναλογιζόμενοι ὅτι θὰ ἀπέθνησκον ἴσως τῆς πείνης, εἰ μὴ παρουσιάζετο καὶ δευτέρα εὐεργετὶς· τόσον δ' ἡγάπων αὐτοὺς, ὥστε, ὅτε κατὰ τὸ 1849 ἡ Βενετία ἐπολιορκεῖτο καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς κατετρύχοντο ὑπὸ τῶν βασάνων φοβερᾶς πείνης, οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ καταστρέψῃ τὰς περιστεράς τοῦ Ἀγίου Μάρκου. Πάντοτε διετέλεσαν ἱερὰ δύναμι τοῦ δικαίωματος τοῦ ἀσύλου.

Περισσότερον τῆς ἀριστοκρατίας, ὁ λαός, διατηρεῖ ἄπειρον ἀγάπην πρὸς τοὺς πετρεόντας οἰκήτορας τῆς γηραιᾶς Μητροπόλεως τοῦ Ἀγίου Μάρκου· διατηρεῖ εἰσέτι τὴν φωνὴν τῆς συγγνώμης, ἣν τὸ πλῆθος ἔρριψε ποτε εἰς τὸν Δόγην. Οὐχὶ δὲ σπανίως ἐβλέπε τις ἐργάτιδα, προαφαιρουσάν κερμάτιά τινα ἐκ τῶν ἡμερομισθίων τῆς ἵνα ἀγοράσῃ κόκκους διὰ τὰς περιστεράς τοῦ Ἀγίου Μάρκου. Τί λέγω; διὰ τὰς περιστεράς τῆς !

Ἡ Ἀγγελὰ παρευρίσκετο πάντοτε ἐπὶ τῆς πλατείας κατὰ τὸ τελευταῖον τῆς μεσημβρίας κύπημα· ἐνίοτε δὲν τὴν ἐβλέπατε ἀφικνουμένην, ἀλλ' αἱ εὐθυμοὶ κραυγαὶ τῶν περιστερῶν, σὰς ἀνήγγελλον τὴν παρουσίαν τῆς.

Ἐφθανε σκιρτώσα καὶ ἄδουσα, ἐν τῇ χειρὶ δὲ κρατῶσα τὸ χωνοειδὲς ἐκ χάρτου κυτίον, πεπληρωμένον κόκκων, καὶ παρακολουθουμένη ἐνίοτε ὑπὸ τῆς νεωτάτης ἀδελφῆς τῆς. Ἡνοίγον τὸ κυτίον, αἱ δὲ περισσότεραι περιπίπτανται, περιστρεφόμεναι μεθ' ὀρμῆς, ἐλαφραγώγουν τὴν χεῖρα τῆς κόρης. Τινές, μὴ δυνάμεναι, ἐνεκα τῆς συμπεκνώσεως καὶ τοῦ θορύβου τῶν πτερυγισμάτων, νὰ πλησιάσων, περιεφέροντο σοβαρῶς κατὰ μέρος, μετὰ τὴν οὐρὰν κατὰ γῆς, μετὰ κυρτωμένον τὸν πρόλοβον, κυτῶσαι ἀνὰ ἕκαστον βῆμα τὴν κεφαλὴν δι' ὕψους ἰσχυρογνώμονος καὶ σκυθρωποῦ, συνοδευομένου δι' ἐμφαντικοῦ τρυγμοῦ. Ἡ νεανὶς ἐκάλει καὶ ἐκείνας παρευθὺς, τὰς περιέβαλλε διὰ τοῦ θωπευτικωτέρου μειδιάματος καὶ τοῖς ἔτεινε τὸ χωνίον ὁλάνοικτον.

Ἡ εὐνοία αὕτη τὰς ἐνεθουσίαζε, καὶ μετὰ τὸ φαγητόν, πτερυγίζουσαι ἐκάθηντο ἐπὶ τοῦ ὧμου τῆς τροφοῦ των, ἦν ἐλαφρῶς ἐρραμφοκόπουν, ἐν εἵδει εὐχαριστήσεως.

Κενομένου τοῦ χωνίου, ἡ Ἀγγελὰ συνηγε πέριξ αὐτῆς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ περιστερεῶνος, διὰ μικρῶν τῆς γλώσσης πλαταγισμάτων, βεβαιουμένη δὲ περὶ τῆς παρουσίας ὅλων, ἐκτύπα τὰς χεῖρας, αἱ δὲ περισσότεραι, διαιρούμεναι εἰς ὀμίλους, παρεδίδοντο εἰς τὴν θελκτικωτέραν τῶν φαντασιῶν.

Αἱ μὲν ἀνυψοῦντο καθέτως, μέχρι τῆς στέγης τῆς Μητροπόλεως, καὶ τούτων κατερχομένων, ἄλλαι ἀνῆρχοντο. Οἱ ὁμιλοὶ διεσταυροῦντο, διήρχοντο σχηματίζοντες ἐναέριον τετράχρονον καὶ, αἰφνης, ὡς εἰ ὑπήκουον εἰς τὰς προσταγὰς ἀρχηγοῦ τινος, περιέπταντο μέτρα τινὰ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τῆς νέας, χαράσσοντες κύκλους, ἐλλείψεις, ἐλικοειδεῖς γραμμάς· ταχύτατον τέλος γκαλότ, σκοτοδίνην ἐμποιοῦν.

Ἀπαντες, οἱ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Ἀγίου Μάρκου διερχόμενοι, ἴσταντο ἀπολαύοντες τοῦ παραδόξου τούτου θεάματος.

Ἡμέραν τινά, πλούσιός τις Ἀμερικανός, ἐραστὴς τῆς ζωγραφικῆς, ἐνεφανίσθη, καθ' ἣν ὥραν αἱ περισσότεραι παρεδίδοντο εἰς τὴν καθημερινὴν των ἐξάσκησιν, παρατηρῶν μετὰ περιεργίας τὴν πτώσιν τῶν πτηνῶν.

Ἐπανερχόμενος τὴν ἐπαύριον, ὡς καὶ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας, τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρετήρει, ὅπερ ἐλάμβανε χώραν μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς νεανίδος.

Τὴν ἐπλησίασε καί,

— Πῶς ὀνομάζεσαι, παιδί μου ; τῇ εἶπεν.

— Ἀγγελὰ, κύριε, εἰς τὰς διαταγὰς σὰς.

— Ὁραῖον ὄνομα. Μὰ τὴν ἀλήθειαν, πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ἄγγελος διὰ νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ ἀνταγαπᾶται ὑπὸ τῶν ζώων.

— Ἀχ ! κύριε, δὲν εἶνε αὐτό, μετὰ ἀγαποῦν, διότι καθ' ἡμέραν τοῖς φέρω τροφήν.

— Καὶ ἄλλοι τοῖς φέρουν τροφήν, ἀλλὰ

δὲν εὐρίσκουν τὴν δεξιῶσιν, τὴν ὁποίαν κάμουν εἰς σὰς. Ἐπεθύμουν νὰ γράψω εἰκόνα τοῦ γοητευτικοῦ αὐτοῦ θεάματος. Θέλετε νὰ μοὶ χρησιμεύσετε ὡς πρότυπον;

— Ἀλλὰ, κύριε, δὲν γνωρίζω νὰ τοποθετῶμαι· δὲν εἶνε αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα μου.

— Αὐτὸ τὸ μανθάνεις εὐκόλως, θὰ σὲ ἀνταμειψῶ δὲ γενναίως διὰ τὸν κόπον σου· θὰ μοὶ κάμης σπουδαίαν ὑπηρεσίαν, ἂν συναινέσης.

— Θὰ ζητήσω τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν μάμμη μου, κύριε, δι' αὐτὴν καὶ μόνην ἐργάζομαι· ἂν μοὶ τὸ ἐπιτρέψῃ, εὐχαρίστως θὰ συναινέσω.

Ἡ μάμμη ἐνέδωκε. Κατὰ δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Χάρρου Σέφερτσον δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἡ Ἀγγελα θὰ ἐκέρδιζεν, ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐβδομαδῶν, πλείονα τῶν ὧν ἐκέρδιζεν ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς.

Τῆς εἰκόνης περατωθείσης, ὁ ζωγράφος προσεπορίσατο μεγάλην τιμὴν.

Ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ ἐπισκέψεις τῆς Ἀγγέλας, εἶχεν ἀνακαλύψει ἐν αὐτῇ προτερήματα τόσον θελκτικὰ, ὥστε, καταληφθεὶς ὑπὸ ἔρωτος, ἠθέλησε νὰ τὴν νυμφευθῇ, παρὰ τὴν ἀσημότητα τῆς οἰκογενείας τῆς.

Ἡ νεάνις ἐγνώριζεν ἐκ τῶν μύθων, οὓς διηγοῦνται κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος, ὅτι ὑπῆρχεν ἐποχή, καθ' ἣν οἱ βασιλεῖς ἐνυμφεύοντο τὰς ποιμενίδας, ἀλλ' ἔβλεπε τὴν ἐποχὴν ταύτην λίαν ἀπομακρυσμένην, οὐδέποτε δὲ ἐπίστευεν εἰς τὴν ἐπάνοδόν τῆς. Ἡ Αἰθίσις τοῦ Χάρρου Σέφερτσον τῇ ἀπέδειξεν ὅτι τὸ πᾶν ἐπ' ἀνέρχεται. Ἐδίστασεν, ἐσκέφθη πάσας τὰς δυνατὰς ἀμφιβολίας, ἀς ὅμως κατενίκησεν ὁ ἑκκατομυριοῦχος Ἀμερικανός. Ὁραίων τινὰ ἐκρινὴν πρῶταν, τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἐτελεῖτο ἐν τῇ ἰδίᾳ Μητροπόλει τοῦ Ἀγίου Μάρκου.

Ἔτος ἔτι δὲν εἶχε συμπληρωθῇ καὶ ἡ Ἀγγελα, κάλλιστα μορφωθεῖσα δι' ἀρίστων καθηγητῶν, ἀπέκτησε συμπεριφορὰν τοιαύτην, ὥστε ἀρμόζει εἰς γυναῖκα κατέχουσαν ὑψηλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν.

Ἡ μάμμη τῆς ἀπέθανεν, οὐδεὶς δὲ δεσμός τὴν ἐκράτει πλέον εἰς Βενετίαν. Ὁ σύζυγός τῆς τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν πατρίδα του, κατὰ τοὺς βραχεῖς δὲ αὐτῶν σταθμοὺς τὰς ἀπεθαύμαζον ὠραιότερας τῆς Εὐρώπης πόλεις.

Δύο παρῆλθον ἔτη ἀπὸ τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διαμονῆς των, καὶ ἐν τούτοις οὐδὲν τέκνον διὰ τῶν ἀγγελικῶν μεθυσμάτων τοῦ ἐπέριψε χαροποιᾶν ἀκτῖνα φωτός εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ νεαροῦ ζεύγους, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἐλαφρὸν σκοτεινὸν νέφος ἐπεσκίαζε τὸ μέτωπον τῆς Ἀγγέλας. Ὁ σύζυγός τῆς, ἵνα διασκεδάσῃ αὐτὴν, τὴν ὠδήγησεν εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον, καὶ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Οὐίλδ-σωνος· διέτρεξαν τὰς Ἀντίλλας, εἰσέδυσαν εἰς τὰ παρθένα αὐτῶν δάση, ἐπεσκέφθησαν ἀλληλοδιαδόχως ἀπάσας τὰς δημοκρατίας τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, διήλθον τὸ Περού καὶ τὴν Χιλήν καὶ ἔφθα-

σαν εἰς τὰς θελκτικὰς νήσους τῆς Ὠκεανίας.

Τὸ σκοτεινὸν νέφος ἀντὶ νὰ ἀφανίζηται τοῦ μετώπου τῆς Ἀγγέλας, ἐπεσκότιζε ἔτι μάλλον αὐτό.

Ἐπανῆλθον εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἠγόρασαν δὲ ἐκεῖ μεγαλοπρεπὴ διόκησις, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Καθ' ἐκάστην, ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς, οὗ ἡ βασίς περιεβρέχετο ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἡ Ἀγγελα, τὰ βλέμματα ἐστραμμένα πρὸς τὴν γενέτειραν γῆν ἔχουσα, ὄνειροπόλει.

— Τί σκέπτεσαι; εἶπεν ὁ Χάρρου καταλαμβάνων αὐτὴν ρεμβάζουσαν.

— Τὴν προσφιλεῖ μου Ἰταλίαν, τὴν θελκτικὴν Βενετίαν.

— Αὐτὸ μόνον; ἀς ἀναχωρήσωμεν διὰ τὴν πατρίδα σου.

— ὦ! ἀγαπητέ μοι Χάρρου, ἡ πατρίς μου κεῖται μακρὰν καὶ αἱ δυνάμεις μου εἶνε ὀλίγαι.

Λιποθυμία ἐπελθοῦσα, ἐπεβεβαίωσε τοὺς λόγους τῆς. Ὁ κληθεὶς ἱατρός, σείσας τὴν κεφαλὴν, ἀπεφάνθη κατὰ τοῦ ταξιδίου.

— Τὸ βλέπετε, εἶπεν ἡ Ἀγγελα, δὲν δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω εἰς Βενετίαν, καὶ ὅμως ἐπεθύμουν πολὺ νὰ ἐπανιδῶ τὰς περὶ τὸν τοῦ Ἀγίου Μάρκου.

Ὁ Χάρρου τυχαίως ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους, ἐτήλεγράφησεν εἰς τινὰ τῶν φίλων του, καὶ ὠραίων τινὰ ἐσπέραν ἔθεσε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς προσφιλοῦς του συζύγου κἀνιστρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον δύο περιστερὰ.

Ἡ Ἀγγελα ἐξέβαλε κραυγὴν χαρᾶς.

Ἡσπάρθη τὰ χαριέντα ἐκεῖνα πτηνὰ, τὰ ἐθάψευσε, τοῖς ὠμίλησε τὴν πάτριον γλῶσσαν καὶ τὰ ἐτοποθέτησεν ἐπιμελῶς εἰς ἰδικαίτερον τοῦ πτηνοτροφείου τῆς μέρος· καὶ ἐνῶ τὰ πάντα ἔβαινον κατ' εὐχὴν, αἶφνης μίαν πρῶταν παρατηρεῖ τὰς περιστερὰς περιλύπουσας καὶ καταβεβλημένους. Ἡ Ἀγγελα ἠνύνησε τὸ πᾶν· αἱ περιστερὰι ἐπεθύμουν νὰ ἐπανιδῶσι τὴν γῆραιαν Μητρόπολιν τοῦ Ἀγίου Μάρκου. Τὰς ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας, τὰς ἠσπάρθη μετὰ παραφορᾶς καὶ τὰς ἀφῆκεν ἐλευθέρως νὰ πετάξωσιν.

Ἀνυψώθησαν κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀνεχώρησαν ὅσον τάχος διὰ τὴν Ἰταλίαν.

Βραδύτερον, μία τῶν περιστερῶν ἐπανῆλθεν ὀδηγοῦσα καὶ πολλὰς ἄλλας. Διέμειναν, ἐκεῖ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, καὶ εἶτα ἀνεχώρησαν. Εἰς ἕκαστον ταξιδεῖδιον ἀνταύγεια εὐτυχίας, ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον ἀσθενῆς, παροδική, ἐφώτιζε τὸ βλέμμα τῆς Ἀγγέλας.

Αἱ περιστερὰι καὶ πάλιν ἐπανῆλθον, ἀλλὰ δὲν τὴν εὐρον πλέον. Ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἀπέθανεν ἐκ νοσταλγίας. Καὶ ὅμως, αἱ περιστερὰι τοῦ Ἀγίου Μάρκου, τὰς ὁποίας τόσον ἠγάπα, ἔπραξαν ὅ,τι ἠδυνήθησαν ἵνα τὴν ἐπαναφέρωσιν εἰς τὸν πρότερον αὐτῆς βίον!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΡΑΒΑΝΗ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωσι πλέον ἢ ἑκατὴ τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου βιβλίου, συναποστέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στίχον καὶ δ. ἐκάστην δημοσίευσιν.

Ἐξεδόθησαν ΑΦΡΟΙ ΚΑΙ ΚΥΜΑΤΑ ποιήσεις, ὑπὸ Τ. Γ. Μωραΐτην.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένον τῶν πλείστων, τοῦ Δουμᾶ, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελώ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὅμῳ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὁραίας Ἀνθοκομίας», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα μυθιστορήματα.

MAGAZINE ILLUSTRÉ DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS :

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

La Saison (Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις: 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλέον τῶν 2000 σχεδίων διὰ πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασιῶν, παιδῶν, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὁθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

12 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν ὑποδειγμάτων κεντήματος, ἀρχικὰ στοιχεῖα, μονογράμματα κτλ. τοῦλάχιστον 200 σχήματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ πλέον τῶν 400 σχεδίων κεντήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἑξάμηνος δρ. 5. Ἐτησίᾳ δρ. 10
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 6. » » 12

Ἐκδοσις πολυτελεῆς: περιέχουσα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τούτους δὲ 36 εἰκόνας συρμῶν χρωματισμένας κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἑξάμηνος δρ. 10. Ἐτησίᾳ δρ. 18
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 12. » » 20

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ